

SPRAWOZDANIE (recenzja)

Według „Słownika języka polskiego” to „krytyczna i objaśniająca ocena utworu literackiego, naukowego, muzycznego, przedstawienia teatralnego, wystawy, najczęściej publikowana w czasopiśmie”.

Szkolna recenzja to po prostu pewien rodzaj sprawozdania, w którym informujemy o naszym odbiorze książki, filmu, sztuki teatralnej, audycji radiowej czy telewizyjnej.

Najważniejszą częścią tego typu wypowiedzi jest omówienie i jednocześnie ocena przedmiotu recenzji.

Recenzję zaczynamy częścią informacyjną zawierającą tytuł (książki, filmu, audycji, sztuki itp.), autora, reżysera, scenografa i innych realizatorów czy twórców. **Ostatnią część stanowi opinia** o przedmiocie recenzji.

Inaczej nieco będzie wyglądała recenzja książki, inaczej sztuki teatralnej czy audycji. Zawsze jednak powinny się w niej znaleźć: informacja, ocena i podsumowanie.

Może to wyglądać przykładowo tak:

- Informacja** o przedmiocie recenzji
 - książka - tytuł, autor, wydawca, czas wydania, rodzaj publikacji, forma, objętość itp.,
 - spektakl teatralny - tytuł, autor, reżyser, aktorzy, miejsce wystawienia sztuki, scenografia itp.
- Obiektywna ocena** różnych elementów przedmiotu recenzji
 - książka - uwagi krytyków, wypowiedzi koleżanek, kolegów, nauczyciela, szata graficzna, geneza utworu, problematyka, kompozycja, ilustracje itd.,
 - film, spektakl teatralny - uwagi krytyków, miejsce i czas akcji, gra aktorska, scenografia, muzyka, ogólny nastrój itd.
- Podsumowanie** (subiektywna ocena przedmiotu recenzji)
 - książka - mogła zachwycić, pomogła zrozumieć nurtujący mnie problem, dała wyobrazenie o . . . , skłoniła do refleksji, zmusiła do myślenia na temat . . . , sprawiła dużo przyjemności, przekonała o słuszności twierdzenia „. . . .”, zachęciła do poznania innych utworów tego autora itd.,
 - film, spektakl teatralny - dostarczył wielu niezapomnianych wrażeń, pogłębił wiedzę na temat . . . , pozostawił niesmak, dał wiele do myślenia, jestem pod urokiem ulubionego aktora, przekonał, że dobry aktor nawet w mniej ambitnym filmie zachowa swoją klasę, jeżeli tylko nadarzy się okazja, z przyjemnością obejrzę ten film (spektakl) powtórnie.

PRZYKŁADOWY PLAN RECENZJI przedstawienia teatralnego mógłby wyglądać tak:

I. WSTĘP

Informacja o przedstawieniu. Czas i miejsce wystawienia sztuki, autor, tytuł, nazwisko reżysera, wzmianka o obsadzie aktorskiej.

II. ROZWINIĘCIE

Obiektywna ocena różnych elementów przedstawienia:

- uwagi krytyków,
- problematyka,
- krótka informacja o treści,
- wykonawcy (role główne, drugoplanowe, poziom wykonania, kostiumy),
- scenografia,
- muzyka i efekty świetlne.

III. ZAKOŃCZENIE

Subiektywna ocena przedstawienia, wrażenia ze spektaklu.

SPRAWOZDANIE Z LEKTURY *Ten obcy*

Niewielki format, zielona okładka, na której widnieje twarz nieznanego osoby – tak wygląda książka Ireny Jurgielewiczowej Pt. „Ten Obcy”. Jest to powieść współczesna. Główni to bohaterowie: Pestka, Ula, Marian, Julek oraz Zenek. Ich miejscem zabaw stała się niewielka wysepka. Któregoś dnia wakacji przybył na nią nieznanomy z ranną nogą – Zenek. Wiedzieli o nim bardzo niewiele, ponieważ cechowała go małomówność i skrytość. Jego wersja o poszukiwaniu wujka nie zaspokajała ciekawości dzieci, więc zatrzymały go na wyspie. Z każdym dniem Zenek stawał się bliższy. Okazuje swoją odwagę, przeciwstawiając się dwom łobuzom, ratując dziecko. Budzi podziw opowieściami o podróżach autostopem, choć dopuszcza się kradzieży jabłek. Sytuacja zmienia się, gdy wychodzi na jaw kradzież popełniona przez Zenka. Urażony oskarżeniami kolegów odchodzi. Po kilku dniach za namową dziecinnego Julka powrócił. W międzyczasie Ula odpracowuje skradzione pieniądze, wzruszona rozmową z Zenkiem, który tylko jej powierzył swoje sekrety. Opowiada o sytuacji rodzinnej – ojcu alkoholiku, który go odrzucił. Dzięki zgrabnym posunięciom ojca Uli wszystko kończy się dobrze. Zenek znajduje wujka i jedzie do niego. Na pożegnanie wręcza Uli list miłosny.

Książka wywarła na mnie duże wrażenie. Ta powieść „wciągała” mnie do dalszego czytania. Uczy przyjaźni, ofiarności i pomaga innym w trudnych sytuacjach. Uwrażliwia młodego czytelnika na krzywdę zwierząt i nieludzkie postępowanie wobec nich (Np. pies Dunaj). Zastanawiałam się nad pytaniami – czy cel uświęca środki? Czy można kłamać, choć pomóc drugiej osobie? Sposób trudności sprawia próba oceny postępowania Zenka. Tłumaczy konieczność kradzieży pieniędzy nękającym go głodem. A przecież przestępstwo pozostaje czynem karygodnym bez względu na wszelkie okoliczności łagodzące. Autorka porusza również problem dzieci z rozbitych rodzin (Ula i Zenek) – Ich samotność, zagubienie i wielką potrzebę miłości. Aktualność przedstawionych przez I. Jurgielewiczowi problemów powoduje, że powieść „Ten Obcy” czytana jest z zainteresowaniem przez kolejne pokolenia młodych czytelników.